

Posudek vedoucího bakalářské diplomové práce

Název práce: Fotografické dílo Jana Hajna

Autorka práce: Edita Nesvadbová

Vedoucí práce: Mgr. Lukáš Bártl, Ph.D.

Diplomantka Edita Nesvadbová si za téma své bakalářské práce vybrala dílo olomouckého fotografa, člena skupiny DOFO, Jana Hajna, které prozatím na svoje kvalitní monografické zpracování čekalo. Předem nutno říci, že ani předkládaná práce nemapuje dílo komplexně, neboť diplomantce se nepodařilo dostat k pozůstalosti autora.

Práce je logicky členěná, čtenáře nejprve uvádí do olomouckého kulturního kontextu, dále se zabývá jednotlivými etapami skupiny DOFO a následně samostatnou tvorbou Jana Hajna po rozpadu skupiny. Studentka pracovala s veškerou relevantní literaturou a samotná díla vyhledala ve všech sbírkách, které mají podstatné práce Jana Hajna ve svých fondech. Z fotografií také sestavila katalog s kompletními údaji. V této souvislosti nechápu, proč je katalog v práci v podstatě zdvojen, jednou bez reprodukcí a jednou s nimi. Také řazení fotografií v katalogu není čistě chronologické a nevím, jaký klíč diplomantka zvolila. V katalogu je také několik drobných chyb, spíše z nepozornosti (např. špatný název fotografie s. 85). Drobné překlepy a nesrovnalosti se nevyhnuly ani samotnému textu a poznámkovému aparátu (viz pozn. 4, 8, 27, 48 atd.), je ale nutné vyzdvihnout, že v tomto ohledu udělala diplomantka – ve srovnání s prvními verzemi textů – značné pokroky, a to nejen po stránce formální, ale též jazykové a především v logičtější strukturování myšlenek v rámci textu.

Po obsahové stránce bych práci vytkl především zbytečně urputnou snahu kategorizovat jednotlivé fotografie a zařadit je do jednotlivých etap podle stylu práce. Přičemž takovéto kategorizování je povětšinou možné pouze u teoreticky a programově velmi vyhraněných autorů, kterým ale Jan Hajn nepochybně nebyl. Jednoduše řečeno i u Jana Hajna vznikaly paralelně fotografie ovlivněné například Vilémem Reichmannem a potažmo surrealismem a například fotografie v duchu poezie všedního dne.

Na práci Edity Nesvadbové si cením jejího neortodoxního, ale velmi bystrého čtení fotografií, kdy si velmi dobře všímá některých detailů a snímky interpretuje, popřípadě srovnává. S jejím hodnocením jistě nemusíme souhlasit, některé popisy jsou na můj vkus poněkud „přebásněné“, osobně je mi však její přístup mnohem sympatičtější než šedivé a opatrné hodnocení, kterého je uměnověda plná. Přes některé dílčí výtky se diplomantce podařilo sestavit doposud nejkomplexnější monografii Jana Hajna, zařadit do ní i fotografie vzniklé po rozpadu skupiny DOFO a poskytnout tak plastický pohled na dílo tohoto významného olomouckého autora.

Na základě výše uvedeného práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou **B**.